

Memòria virtual i traducció d'adreces

Lluís Garrido – lluis.garrido@ub.edu

Grau d'Enginyeria Informàtica

Es pot crear un “entorn virtual” per a aplicacions d'ordinador? Ho hem vist per al sistema de **comunicació interprocés**:

- Una aplicació no ha de saber, o inclús no sap, si l'entrada o sortida són fitxers, dispositius o altres processos.

```
$ ls | ./scanf > out.txt
```

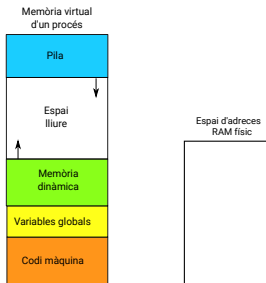
la comanda anterior executa la comanda `ls`, la pasa per una canonada a `scanf` i s'envia la sortida de `scanf` al fitxer `out.txt`.

- A nivell de programació (en C, Java, ...) només cal obrir el dispositiu de comunicació i enviar-hi les dades. El sistema operatiu s'encarrega fer les gestions necessàries perquè les dades arribin a destí.

Introducció

Es pot crear un “entorn virtual” per a aplicacions d’ordinador? Una cosa similar ocorre amb les **direccions memòria**:

- Cada procés “creu” que té assignat tot l’espai de memòria possible (64 bits) i que a més és “lineal”. Però no és així...

Executeu el codi `exemple_malloc.c`. Observar que al `malloc` podem demanar més memòria que RAM física hi ha disponible.

Estem acostumats a pensar que una direcció de memòria és només això: una direcció de memòria física.

- Per exemple, creiem que un punter apunta a la direcció de memòria RAM en què està emmagatzemada la variable o que el registre de comptador de programa apunta a la direcció de memòria RAM que s'està executant.
- Tot això és només una ficció! Executeu el codi `exemple.c` i `exemple_fork.c`: comproveu si els valors que surten per pantalla tenen sentit. No en tenen!

Aquest “entorn de memòria virtual” s’aconsegueix gràcies a la col·laboració entreta entre maquinari i el sistema operatiu:

- El maquinari i el sistema operatiu s’encarreguen de gestionar un sistema que “tradueix” qualsevol direcció que genera un procés a una direcció física de memòria RAM.
- El sistema de traducció d’adreces és un concepte ben senzill però molt potent. Anem a veure’l! Com a programadors, però, és millor no pensar en tot aquest esquema a l’hora de programar...

Gràcies al sistema de traducció d'adreces es poden implementar un munt de funcionalitats molt importants. Algunes d'elles són:

- **Aïllament de processos o protecció dels processos entre sí.** A més, permet a aplicacions construir “sandboxes” per executar aplicacions externes.
- **Auto-aïllament d'un procés.** Les diferents parts del codi estan protegides entre sí. Per exemple, la zona de codi executable no es pot modificar pel mateix procés.
- **Execució d'un procés.** Un procés pot executar-se sense tenir tot el codi executable a memòria RAM.
- **Comunicació interprocés.** Permet tenir una zona de memòria compartida entre processos perquè puguin compartir dades.

Més funcionalitats importants:

- **Codi executable compartit.** Diferents processos poden compartir codi; per exemple llibreries comunes.
- **Gestió de memòria de la pila o memòria dinàmica.** El sistema operatiu ubica memòria per aquestes zones a mesura que creixen.
- **Fitxers mapats a memòria.** Es pot accedir a un fitxer accedint a posicions de memòria com si fos un vector (i.e. sense fer servir les funcions read i write).

Com s'implementa?

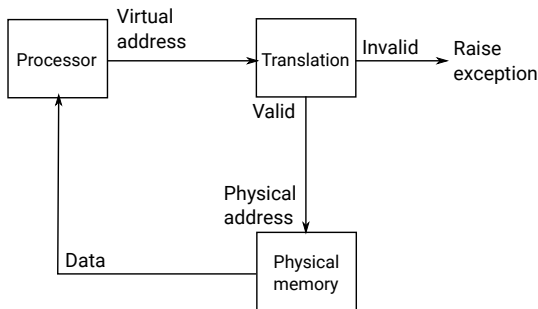
- La majoria de sistemes (els que nosaltres utilitzem) tenen un maquinari especialitzat que realitza aquesta traducció; el maquinari està gestionat pel sistema operatiu.
- En alguns sistemes la traducció està proveïda, per exemple, per un intèrpret “byte-code”.
- En altres sistemes la traducció es realitza en part a nivell de maquinari i en part a nivell de programari.

El contingut d'aquestes transparències és

- 1 Concepte de traducció d'adreça. Els conceptes bàsics associats.
- 2 Traducció d'adreça flexible. Com es pot dissenyar el maquinari per proveir de la màxima flexibilitat al sistema operatiu.
- 3 Traducció eficient d'adreça. Quins mecanismes es poden utilitzar per fer una traducció eficient de l'adreça?
- 4 Traducció d'adrees a nivell de programari. Cada vegada més s'implementa la funcionalitat de traducció a nivell de programari. Què tal tenir en compte?

Concepte de traducció d'adreça

Totes (totes!) les direccions de memòria generades pels processos són “traduïdes” a una adreça de memòria física.

Respecte la traducció

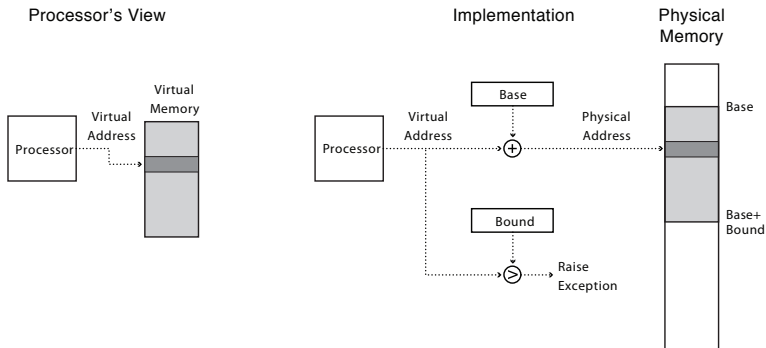
- Un procés genera direccions de memòria virtual; cal realitzar la traducció a una adreça física.
- Abans de traduir una adreça, es comprova que l'adreça virtual és vàlida. Si no ho és, es produeix una excepció.
- La traducció acostuma a fer-se a nivell de maquinari, la Memory Mapping Unit (MMU). El sistema operatiu s'encarrega de gestionar i configurar aquest maquinari perquè realitzi aquesta tasca de traducció de forma correcta.

- Com es pot implementar aquesta traducció? Un vector? Un arbre? Una *hash table*? Totes les respostes són certes, totes s'han implementat en sistemes reals.
- A les transparències que vénen a continuació ens centrarem primer en com es tradueix; després ens centrarem en la traducció eficient.

Traducció d'adreça: *base* i *limit*

Un dels esquemes bàsics de traducció d'adreces fa servir dos registres: *base* i *limit*.

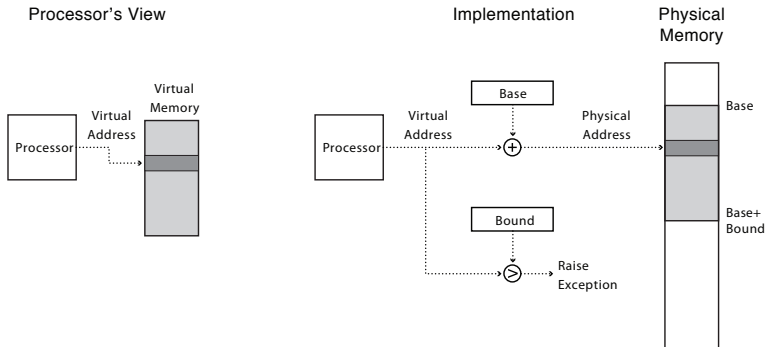
- Aquests registres només poden ser modificats per instruccions privilegiades.
- Cada procés té els seus propis registres *base* i *limit*.

Traducció d'adreça: *base* i *limit*

Traducció realitzada amb els registres *base* i *limit*

- Cada cop que s'accedeix a memòria, se suma la base a l'adreça. Si se supera el límit, es produeix una excepció.

Traducció d'adreça: *base* i *limit*

Esquema amb dos registres: *base* i *limit*. Té importants defectes

- Pila i memòria dinàmica expansible? Amb només dos registres cal preveure la memòria màxima que ocuparà el procés en el moment de carregar-lo de disc a memòria. Aquesta previsió és difícil de fer.
- Fragmentació de memòria? Amb aquest esquema tot el procés ocupa un espai continu, “lineal”, que no es pot fragmentar en trossos.
- Auto-aïllament? Un procés pot sobreescrivre la seva zona de codi executable, per exemple.
- Compartició de memòria? Amb aquest esquema no es pot aconseguir que diversos processos “comparteixin” una zona de memòria (per exemple, la de les instruccions màquina).
- Comunicació interprocés? Diversos processos no es poden comunicar entre sí compartint una zona de memòria.

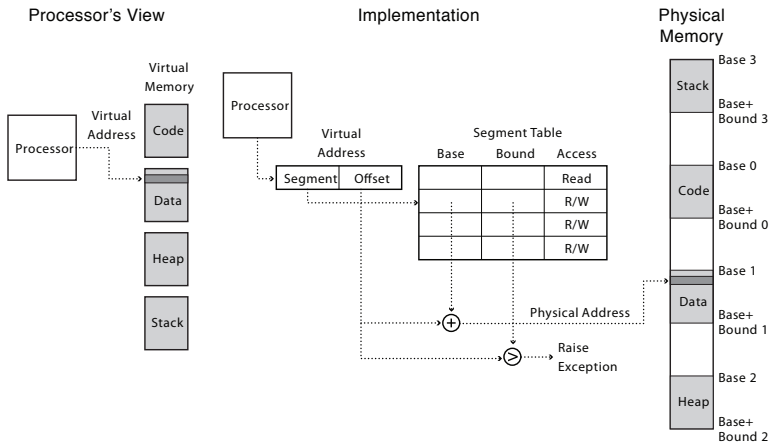
Molts dels problemes anteriors es poden solucionar de forma senzilla amb un canvi petit: en comptes de tenir un únic parell de registres *base* i *limit* per procés, el maquinari dóna suport per a múltiples registres *base* i *limit* per a cada procés.

És el que s'anomena **segmentació**.

- Cada parell de registres base i limit té associada una porció de l'espai d'adreces anomenat segment.
- Cada segment s'emmagatzema de forma contigua a memòria física i pot tenir una mida variable.

Traducció d'adreça: memòria segmentada

Dada adreça virtual té dos components: el número de segment (és a dir, el *base* i *limit* associat) i l'*offset* dins del segment.

Al sistema de memòria segmentada

- A una adreça virtual es bits alts estan associats al número de segment; els bits baixos a l'*offset*. El número de segments total possible depèn del nombre de bits alts associats.
- A nivell de maquinari es poden assignar diferents permisos d'accés (lectura, escriptura, execució) a cada segment. El sistema operatiu s'encarrega de gestionar-ho.
- Si un procés produeix una adreça de memòria virtual invàlida o accedeix hi accedeix de forma no vàlida, es produeix una excepció i el sistema operatiu genera un senyal SIGSEGV que s'envia al procés.

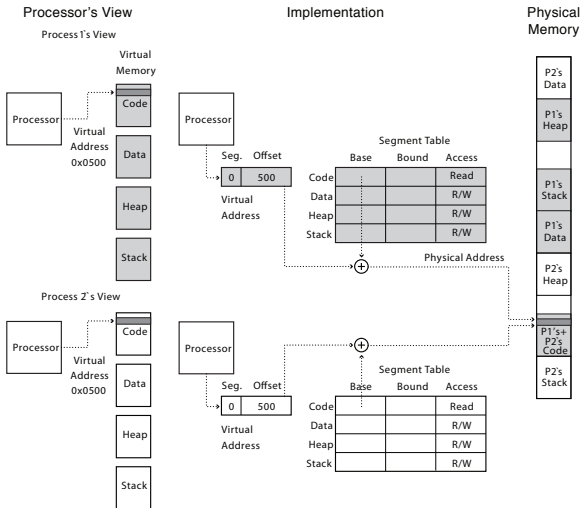
Traducció d'adreça: memòria segmentada

La memòria segmentada té importants avantatges respecte un esquema amb un sol parell de registres *base* i *limit*.

- Auto-aïllament. Permet que un procés es protegeixi a sí mateix diverses parts del codi.
- Fragmentació de memòria. L'espai de memòria d'un procés pot estar fragmentat en diversos trossos. A l'actualitat els segments estan associats a regions “gruixudes” com, per exemple, el codi, la pila, o la zona de memòria dinàmica.
- Compartició de segments. Diversos processos poden compartir codi (llibreries, etc.) compartint els registres *base* i *limit* d'un segment.
- Comunicació interprocés. Diversos processos poden comunicar-se entre sí compartint una zona de memòria.

Traducció d'adreça: memòria segmentada

Esquema de compartició de segments entre diversos processos:

Traducció d'adreça: memòria segmentada

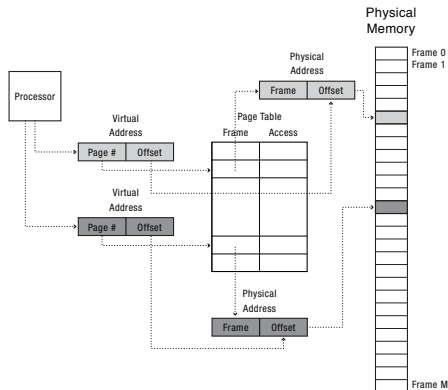
Aquest sistema té desavantatges. Per exemple, pot passar això:

- ❶ A mesura que “passa el temps” la memòria física es divideix en trossos ocupats i lliures.
- ❷ En crear un nou procés hem de crear nous segments. És possible que no hi hagi cap zona lliure prou gran per a un segment. Però si “sumem” les regions lliures sí que hi pot haver una zona lliure prou gran per al segment.
- ❸ En el cas anterior, el sistema operatiu pot “compactar” les regions per a unificar les regions lliures. Cal canviar els registres *base* i *limit* per a cada segment i moure les dades a memòria física. Les adreces virtuals no canvien.
- ❹ L'operació de compactació és costosa! Un ordinador podria trigar un segon (!) a realitzar aquest procés.

Traducció d'adreça: memòria pàginada

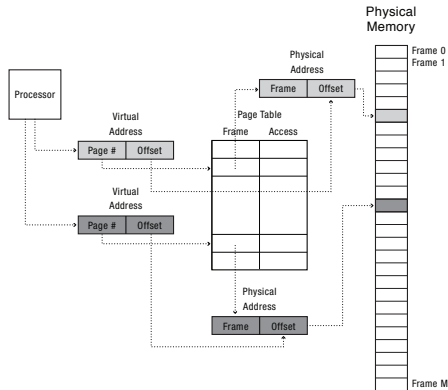
Una alternativa a memòria segmentada és la **memòria pàginada**.

- Es fan servir **blocs de mida fixa** anomenats **marcs de pàgina**.
- La traducció es realitza mitjançant una taula. Cada procés té la seva pròpia taula i el sistema operatiu s'encarrega de gestionar-les.

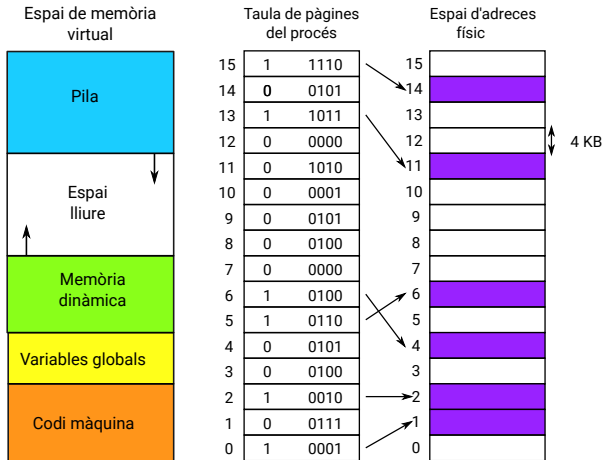
Traducció d'adreça: memòria paginada

- Els marcs de pàgina són de mida fixa i potència de 2: es fan servir els “bits alts” de l'adreça com a índex a la taula.
- Per fer la traducció només cal fer una “substitució” dels bits alts de l'adreça virtual pels bits indicats a la taula. No cal fer una suma com amb els segments.

Traducció d'adreça: memòria paginada

Exemple de mapat d'una adreça virtual a una adreça física amb arquitectura de 16 bits (veure següent transparència).

Traducció d'adreça: memòria paginada

Respecte l'esquema de la transparència anterior:

- Es un esquema de 16 bits amb marcs de pàgina de 4Kbytes (4096 bytes). Això dóna un total de $2^{16}/4096 = 16 = 2^4$ marcs de pàgina. Es faran servir doncs els 4 bits superiors de l'adreça per fer referència a un marc.
- Al dibuix anterior, el primer bit fa referència a si el marc virtual es troba a memòria física. Si hi és, els 4 bits següents fan referència al marc físic en què es troba. Si no hi és, els 4 bits no signifiquen res (és merda!)
- A l'exemple anterior els 4 primers bits de l'adreça virtual permeten “traduir” de l'adreça virtual a física:
 - L'adreça virtual 0000 1111 0000 1111 es mapa a 0001 1111 0000 1111.
 - L'adreça virtual 0001 1111 0000 1111 produeix una excepció.

Unes conclusions del dibuix:

- El mapeig d'una adreça virtual a adreça física es realitza (típicament) a nivell de maquinari. Posicions contigües a memòria virtual no tenen perquè ser contigües a l'espai físic.
- Cada entrada a la taula conté la “traducció” al marc físic així com informació sobre les propietats associades (lectura, escriptura, execució, si està disponible o no, ...). Si un procés fa una operació invàlida, es produeix una excepció.
- Cada procés creu que té disponible “tot” l'espai de memòria possible: en sistemes de 32 bits són 4GB. A l'actualitat, els sistemes de 64 bits només es “veuen” realment 48 bits per motius electrònics.
- El sistema operatiu s'encarrega de gestionar les taules dels processos.

Observar que el sistema de memòria pàgina és “molt txulo”:

- Un procés “creu” que té assignat (tot) l'espai de memòria de forma lineal. Però...
- La memòria virtual d'un procés acostuma a estar “dispersa” entre la memòria física com si fos un mosaic.
 - Un element d'un vector es pot trobar en un marc de pàgina físic... i el següent element es pot trobar en un altre marc, una direcció física completament diferent.
 - O a l'inrevés: podem tenir marcs de pàgina contigus que corresponguin a dades completament diferents!

Traducció d'adreça: memòria paginada

Exemple amb dos processos: la memòria virtual permet gestionar la **protecció de memòria** entre aquests. El sistema operatiu és el responsable de gestionar les taules.

